

Aso ieroču ritenis: Mahājānas metode attieksmju attīrīšanai

Šī teksta nosaukums ir Aso ieroču ritenis,
kas spēcīgi satriec ienaidnieka sirdi.
Es no sirds godinu tevi, Jamāntaka;
Tavs niknums ir vērsts pret vareno Nāves valdnieku!

1

Indīgu augu džungļos cienīgi staigā pāvi,
Lai gan brīnišķīgi ārstniecisku augu dārzi ir turpat blakus.
Pāvi neuzskata dārzus par skaistiem,
Bet spēcīnās ar indīgo augu sulām.

2

Līdzīgā veidā drosmīgie bodhisattvas Paliek pasaulīgo rūpju džungļos.
Lai cik liksmi šīs pasaules baudu dārzi liktos,
Šos drosmīgos nekad prieki nevilina,
Viņi uzzied ciešanu un sājpu džungļos.

3

Mēs izšķiežam visas mūsu dzīves, meklējot baudas,
Trīcot bailēs pat no domas par sājpēm;
Tādēļ, ka esam gljēvuļi, mēs joprojām esam nelaimīgi.
Bet drosmīgie bodhisattvas ar prieku pieņem ciešanas
Un no savas drosmes gūst patiesu ilgstošu prieku.

4

Tagad, šeit alkas ir indīgu augu džungļi,
Tikai drosmīgie, līdzīgi pāviem, var spēcīnāties ar šādu ēdienu.
Ja gljēvās būtnes, kā vārnas, to mēģinātu,
Savas alkatības dēļ tās varētu zaudēt dzīvības.

5

Kā var kāds, kas mīl sevi vairāk kā citus
Pieņemt iekāri un tai līdzīgas bīstamas indes par ēdienu?
Ja viņš kā vārna mēģinātu lietot citus maldus,
Droši vien viņš zaudētu savu iespēju atbrīvoties.

6

Tādējādi bodhisattvas ir pielīdzināti pāviem:
Viņi pārtiek no maldiem – šiem indīgajiem augiem.
Pārveidojot tos prakses kodolā,
Viņi uzzied ikdienas dzīves džungļos.
Lai kas tiktu dāvāts, viņi vienmēr to pieņem,
Tajā brīdī iznīcinādami pieķersšanās alku indi.

7

Nekontrolējamus klejojumus caur eksistences cikliem
Rada mūsu grābšanās pēc ego kā patiesa.
Šī nezinošā attieksme izsauc dēmonu –
Mūsu patmīlīgo rūpēšanos par mūsu vienu pašu labklājību:
Mēs meklējam drošību mūsu pašu ego;
Mēs gribam tikai baudas un vairāmies no jebkādām sāpēm.
Bet nu mums jāpadzen visa pašapmātība
Un priecīgi jāuzņemas grūtības visu citu labā.

8

Visas mūsu ciešanas rodas no mūsu pieraduma
Pie patmīlīgajiem maldiem, ko mēs ņemam vērā un attiecīgi rīkojamies.
Mums visiem ir kopīga šī traģiskā nelaime,
Kas izceļas no mūsu šaurajiem un paš-centrētajiem ceļiem.
Mums jāuzņem visas mūsu ciešanas un citu bēdas
Un jānoslāpē mūsu patmīlības nemiera vēlmes.

9

Ja dziņa rastos meklēt mūsu pašu prieku,
Mums tā jānovirza, lai tā vietā iepriecinātu citus;
Pat, ja mīļotie saceltos pret mums,
Mums tajā jāvaino pašu savtīgās intereses un jāuzskata, ka tā ir mūsu daļa.

10

Kad mūsu ķermeņi sāp un tos vārdzina ar lielām mocībām
Briesmīgas slimības, ko mēs nespējam paciest,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim mirklim mēs esam ievainojuši citu ķermeņus;
Turpmāk lai uzņemam citu slimības.

11

Noskumuši un bezcerīgi, kad mēs jūtam mentālas ciešanas,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim mirklim mēs esam dziļi iztraucējuši citu prātus;
Turpmāk lai uzņemam paši šīs ciešanas.

12

Kad bads vai nežēlīgas slāpes mūs pārmāc,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim mirklim mēs esam sargājuši, kas mums bijis, nedaloties ar
citiem,
Mēs esam laupījuši, zaguši un apmānījuši cilvēkus.
Turpmāk lai uzņemam izsalkumu un slāpes no viņiem.

13

Kad mums nav brīvības un jāpakļaujas citiem,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim brīdim mēs esam skatījušies no augšas uz tiem, kas bijuši
zemāki par mums,
Lietojuši viņus kā kalpus mūsu savtīgajām vajadzībām;
Turpmāk lai piedāvājam savus pakalpojumus citiem
Pazemīgi piedāvājot gan ķermeni, gan dzīvi.

14

Kad mēs dzirdam tikai muļķīgas runas un lamas,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim brīdim mēs esam daudz runājuši bez domāšanas,
Mēs esam aprunājuši, un likuši daudzām draudzībām beigties,
Turpmāk lai peļam visas bezdomu runas.

15

Kad mēs esam piedzimuši despotiskos un nožēlojamus apstākļos,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim brīdim mums vienmēr ir bijis negatīvs skata punkts;
Mēs esam kritizējuši citus, redzot tikai trūkumus.
Turpmāk lai attīstām pozitīvas jūtas
Un skatām apkārtējos kā tīrus un neaptraipītus.

16

Kad mēs esam šķirti no draugiem un tiem, kas mums varētu palīdzēt,
Tas ir aso ieroču ritenis, kas atgriežas –
Pilnu riņķi veicis no sliktajiem darbiem, ko mēs esam veikuši.
Līdz pat šim brīdim mēs esam draugus un labus kalpus
Atņēmuši citiem, gribot tos tikai sev pašiem;
Turpmāk lai nekad neliekam šķirties tuviem draugiem.

(nepabeigts...)

.....
(Theg-pa chen-po'i blo-sbyong mtshon-cha `khor-lo) by Dharmarakshita translated by Alexander
Berzin and Sharpa Tulku, together with Jonathan Landaw and Khamlung Tulku, based on an oral
explanation by Geshe Ngawang Dhargyey, 1973
Reprint edition, with commentary by Geshe Ngawang Dhargyey, published as: Dharmarakshita.
The Wheel of Sharp Weapons. Dharamsala, India: Library of Tibetan Works & Archives, 1981.